

Sygn. akt II Cz 412/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Irena Dobosiewicz

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Gminy (...) – (...)w B.**

przeciwko **M. K.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej od punktów 2 i 3 postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 12 lutego 2013 r. sygn. akt XII Nc 958/02,

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy do ponownego rozpoznania.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt II Cz 412/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 12 lutego 2013 r. oddalił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w dniu 13 lutego 2002 r., oddalił wniosek pozwanej o zwieszenie postępowania egzekucyjnego i odrzucił sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w dniu 13 lutego 2002 r.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że w dniu 13 lutego 2002 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniając żądanie pozwu w całości. Pozwana w wyznaczonym terminie nie zaskarżyła orzeczenia, a 2 czerwca 2010 r. tytuł wykonawczy doręczono pełnomocnikowi wierzyciela. Pozwana w dniu 31 października 2010 r. wniosła pismo, w którym wskazała, że o nakazie zapłaty dowiedziała się w dniu 24 października 2012 r. kiedy otrzymała pismo od komornika. W związku z tym złożyła wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty. W kolejnym piśmie procesowym pozwana wniosła o zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

Sąd uznał, że wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do dokonania czynności był niezasadny, gdyż przesyłka sądowa zawierająca nakaz zapłaty została skierowana na adres, pod którym, jak wynika z oświadczenia pozwanej, zamieszkiwała do sierpnia 2008 r. Przesyłka ta zgodnie z ówczesnie obowiązującymi przepisami była awizowana i tym samym skutecznie doręczona z dniem 18 marca 2002 r. Termin do zaskarżenia orzeczenia upłynął zatem

bezsukutecznie z dnim 1 kwietnia 2002 r. Mając zatem na uwadze okoliczność, iż pozwana wniosła sprzeciw po terminie, Sąd postanowił jak w punkcie 3 sentencji.

Sąd wyjaśnił, że skoro nie było podstaw do przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej to w konsekwencji tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty zaopatrzonego w klauzulę wykonalności stanowi podstawę egzekucji. Z tego względu wnioski o zawieszenie postępowania egzekucyjnego podlegały oddaleniu.

Zażalenie na to postanowienie złożyła pozwana zaskarżając je w całości domagając się jego zmiany poprzez przywrócenie jej terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 13 lutego 2002 r. W uzasadnieniu skarżąca podkreśliła, że przesyłka z przedmiotowym orzeczeniem nie była prawidłowo awizowana i dlatego należy przyjąć, że nigdy nie została jej skutecznie doręczona. Pozwana zaznaczyła, że wszelkie przesyłki polecane adresowane do niej ona w tym okresie odbierała.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej jest zasadne.

Sąd I instancji uznał, że przesyłka z odpisem przedmiotowego nakazu zapłaty została skutecznie doręczona pozwanej przez awizo z dnim 18 marca 2002 r. zgodnie z przepisami wówczas obowiązującymi. Przepis art. 139 par. 1 kpc w brzmieniu obowiązującym w 2022r. wskazywał iż w razie niemożności doręczenia przesyłki w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających, pismo przesłane pocztą należy złożyć w placówce pocztowej operatora publicznego /.../ umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej.

Szczegółowo kwestię doręczania pism sądowych regulowały przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie szczególnego trybu doręczania pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnym (Dz.U. z 1999 r.,

Nr 62, poz. 697 ze zm.), którego przepis § 9 stanowił, że w przypadkach określonych w art. 139 § 1 i 2 kpc listonosz:

- 1) pozostawia zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki we właściwej pocztowej placówce oddawczej w terminie siedmiu kolejnych dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia u adresata,
- 2) dokonuje adnotacji o niedoręczeniu przesyłki na potwierdzeniu odbioru oraz adnotacji "awizowano dnia" na adresowej stronie niedoręczonej przesyłki i składa swój podpis,
- 3) oddaje przesyłkę niezwłocznie do właściwej pocztowej placówki oddawczej /ust.1/.

Pocztowa placówka oddawcza potwierdza przyjęcie od listonosza awizowanej przesyłki poprzez umieszczenie na stronie adresowej odcisku datownika i podpisu przyjmującego pracownika. Jeżeli adresat nie zgłosi się po odbiór przesyłki w terminie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, pocztowa placówka oddawcza sporządza, według wzoru określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia, powtórne zawiadomienie o możliwości jej odbioru w terminie kolejnych siedmiu dni, licząc od dnia następnego po dniu sporządzenia zawiadomienia, które listonosz doręcza adresatowi /ust. 2/. Dokonanie powtórnego zawiadomienia zaznacza się na przesyłce adnotacją "awizowano powtórnie dnia" na adresowej stronie niedoręczonej przesyłki i podpisem /ust. 3/. Przesyłkę, o której mowa w ust. 1, przechowuje się w pocztowej placówce oddawczej przez siedem kolejnych dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia u adresata, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3 - pozostawienia powtórnego zawiadomienia /ust. 7/. Przesyłkę niepodjętą pocztowa placówka oddawcza opatruje na stronie adresowej adnotacją "nie podjęto w terminie" oraz odciskiem datownika i odsyła niezwłocznie wraz z formularzem potwierdzenia odbioru organowi wysyłającemu /ust. 8/.

Z analizy powyższego przepisu wynika, że aby doszło do skutecznego doręczenia przesyłki z sądu, konieczne było dokonanie podwójnego awizowania, nim niepodjęta przesyłka została zwrócona do sądu ze skutkiem doręczenia. Sąd Rejonowy powinien zatem zbadać skuteczność doręczenia pod kątem tych właśnie przepisów, mając na uwadze

konieczność powtórnego zawiadomienia o przesyłce ,a czego nie uczynił. Rozważy także ponownie wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

W konsekwencji Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.